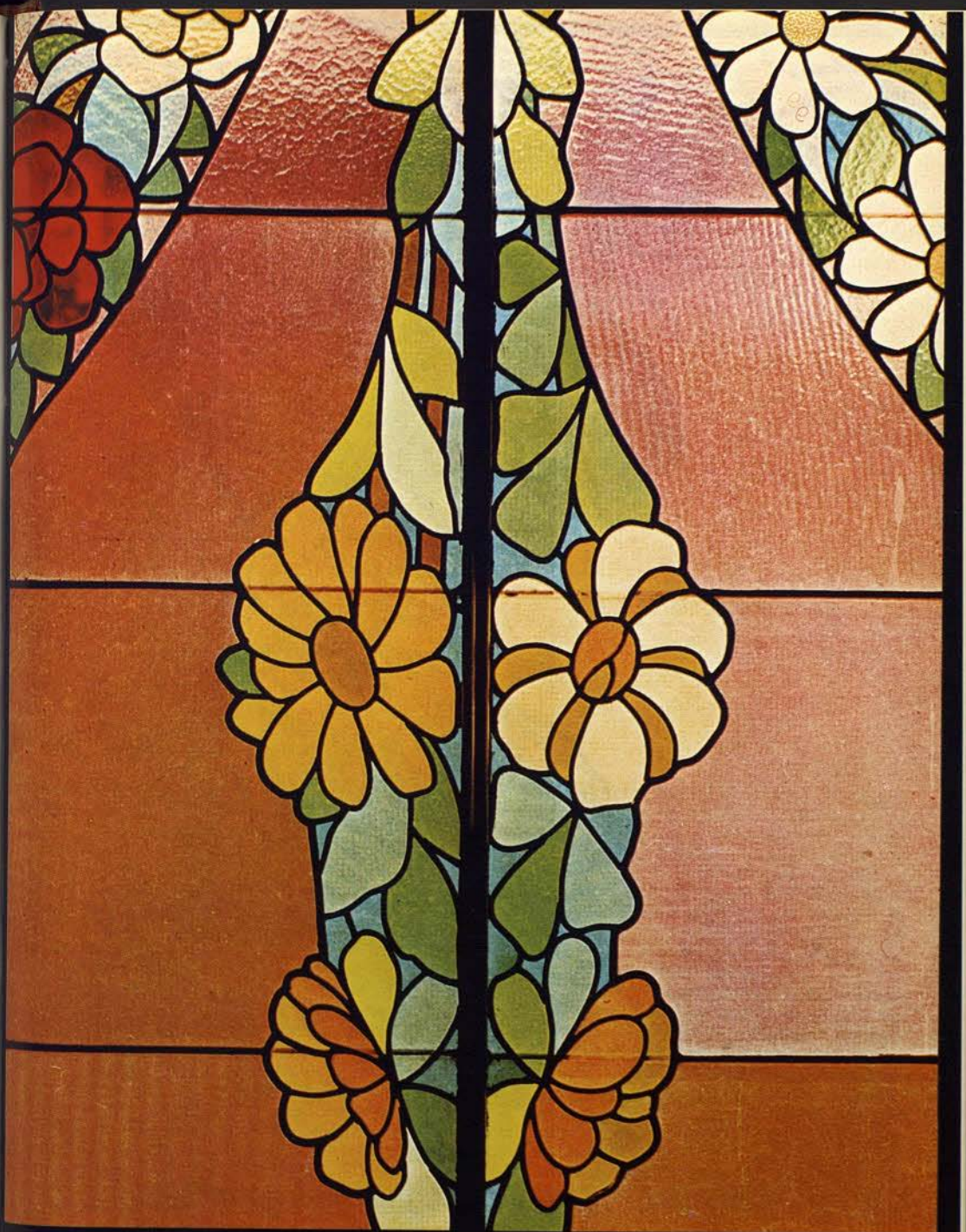

La Renaixença

Restaurant

Saragossa (Zaragoza), 122/124 - Tel. 211 26 95

Manteniu i reviviu el goig artístic-musical....
amb la qualitat exquisida de
LA RENAIXENÇA
Alta gastronomia catalana

EL CONCURS «MARIA CANALS» DESCOBRIDOR DE VALORS

Davant de l'obvietat d'aquest títol, ens adonem que la finalitat essencial dels concursos d'interpretació, no és precisament la concessió d'un premi o d'una distinció sinó el descobriment d'un nou valor en el camp instrumental (o vocal) fixat a la convocatòria. I el Premi «Maria Canals» a través d'un llarg historial de reconegut prestigi internacional per la seva rigorosa trajectòria judicativa aconsegueix a la perfecció aquest objectiu. Del dilatat historial de què parlava són els noms de Miquel Farré, Dinorah Varsi, James Tocco, Leonora Milà, Edith Volckaert, Ionel Pan-tea, Ernst Kovacic, Marioara Trifan, Arnulf von Arnim (entre moltíssims altres pertanyents a les diverses modalitats musicals) que avalen a bastament les precedents afirmacions. El certamen s'ha convertit realment en una sorprenent organització descobridora de valors.

Ara, en la seva recent manifestació, el «Maria Canals» ha assolit la seva XXX convocatòria, la qual cosa constitueix tota una prova de continuïtat, i de consolidació de la seva ben merescuda reputació d'equanimitat estimativa. Enguany, no s'ha atorgat el Primer premi de

piano. Han estat guardonats amb el segon, Rie Konishi i Pascal le Corre. En canvi, no hi va haver dubte en la concessió del Primer premi de violí al jove violinista Stephan Picart, de qui la crítica ha dit que té «una sonoritat plena i dolça, d'una ductilitat increïble en el canvi d'estils, amb una tècnica absoluta i una extrema capacitat d'aprofundiment de cadascuna de les partitures, treballades amb refinament mil·limètric».

Es dona el cas que el nom de Stephan Picart, el nou valor que ens ha descobert el Concurs «Maria Canals», no està totalment deslligat del microcosmos espiritual de Barcelona, perquè el seu pare, el senyor Hans-Rudolf Picart, fou en la dècada dels seixanta director de l'Institut Alemany de Barcelona, on realitzà una importantíssima labor d'intercanvi cultural catalano-germànic.

Amb el triomf de Stephan Picart, no cal dir que, a la vegada que calibrem degudament el procés selectiu del jurat del concurs, celebrem l'entranyable lligam que uneix la figura del violinista amb el nostre món cultural.

MANUEL VALLS

JA SOU SOCI DE L'ORFEO CATALÀ ?

Una entitat
arrelada a la vida del país,
activament present en l'avui
i projectada
a un esperançador futur !

Demaneu informació a la secretaria :
Amadeu Vives, 1 ; telèfon 301 11 04
Barcelona - 3

PATRONAT PRO MÚSICA DE BARCELONA

IV FESTIVAL D'ÒPERA

MAIG - JUNY 1984

El Patronat Pro Música de Barcelona es complau a anunciar el IV Festival d'Òpera, cicle líric de relleu extraordinari a càrrec de figures estel·lars, completat amb una excepcional audició simfónico-coral.

16 i 19 de maig

REQUIEM

VERDI

MIRELLA FRENI / GHENA DIMITROVA
HANNA SCHWARZ / PATRICIA PAYNE
JOSEP CARRERAS / LANDO BARTOLINI
MARTTI TALVELA

Orquestra i Cor del Gran Teatre del Liceu
Director d'Orquestra: ROMANO GANDOLFI

26 i 31 de maig, i 2 de juny

LA FANCIULLA DEL WEST

PUCCINI

PLÁCIDO DOMINGO
MARILYN ZSCHAU
SILVANO CARROLI
PIERO DE PALMA

Director d'Orquestra: ROMANO GANDOLFI
Director d'Escena: PIERO FAGGIONI
Producció: Royal Opera House Covent Garden

10, 13 i 16 de juny

LA FILLE DU REGIMENT

DONIZETTI

ALFREDO KRAUS
RUTH WELTING
ROSA LAGHEZZA
ROBERTO COVIELLO
GIANCARLO TOSI

Director d'Orquestra: ALAIN GUINGAL
Director d'Escena: GIUSEPPE DE TOMASI
Producció: Gran Teatre del Liceu
Realitzat per La Bottega Veneziana

14, 17 i 20 de juny

DIE FLEDERMAUS

STRAUSS

MARIO BRELL
GUNDULA JANOWITZ
ANDREA MARTIN
YVONNE MINTON
SIEGFRIED JERUSALEM (14)
RICHARD KARCZYKOWSKY (17-20)
WOLFGANG SCHOENE
MELANIE HOLLIDAY

Director d'Orquestra: LEOPOLD HAGER
Director d'Escena: EDGARD KELLING
Producció: Opera Royal de Valonie

ORQUESTRA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Director del Cor: ROMANO GANDOLFI
Director adjunt del Cor: VITTORIO SICURI

GRAN TEATRE DEL LICEU

VENDA ANTICIPADA DE LOCALITATS: A partir del dia 7 de maig.

OFICINES DE VENDA: Al Gran Teatre del Liceu, c/ Sant Pau, núm. 1, baixos, d'11 a 14 h. i de 16 a 19 h. (tots els dies feiners, menys els dissabtes a la tarda). Tels. 318 92 77 - 301 67 87.

MANUEL GARCIA MORANTE: UN PIANO AMANT DEL CANT

Feia temps que tenia la intenció d'entrevistar Manuel Garcia Morante. La consciència que en ell hi ha una trajectòria plena de rigor i serietat m'esperonava. Em sentia atret per aquest segell d'autenticitat que defineix, d'una manera abstracta i ensem precisa, la figura d'un músic nostre absolutament important. Nascut a Gràcia, els seus antecedents musicals es redueixen a un avi —que no arribà a conèixer— flautista al Liceu, on era cantaire una besàvia quan hi esclatà la tristament famosa bomba.

Amb estudis iniciats al Conservatori del Liceu, la seva formació rebrà la decisiva empremta d'una llarga estada a París —6 anys— on estudià a l'Escola Normal, la que fundà Cortot i ara dirigeix el nostre Narcís Bonet. El baríton Pierre Bernac constitueix una referència important aquests anys. També va assistir a cursos públics donats per Cortot i Olivier Messiaen. Més endavant, va estudiar amb Monique Deschaussée.

—Van ser uns anys molt ben aprofitats, reconeix.

Beques de la Diputació barcelonina i del Ministeri d'Educació ajuden a sobreviure. Estudia repertori vocal juntament amb la seva esposa Míriam Alió. Ella guanyà l'any 1965 el primer premi del Concurs Internacional UFAM a París.

—Humanament va ser una experiència no sols interessant sinó important. Vam crear lligams humans molts bonics que, a la fi, és el que compta, diu.

El retorn a Barcelona produeix una altra felicitat circumstància. El contacte amb aquesta re-

ferència impressionat de la nostra música que fou Conxita Badia.

—En ella vam trobar un gran ajut, tant humà com musical. Tant la Míriam com jo vam estudiar amb ella. Va ser molt important per a nosaltres. La Conxita era una gran artista. La Míriam va enregistrar una cançó a duo amb ella. Fou l'últim disc que féu la Conxita Badia. Jo la vaig acompanyar en dos recitals que féu a TV.

En Manel i la Míriam, temps després, esdevindran professors del Conservatori Municipal, on passen bona part de les seves hores professionals.

Quan li adverteixo aquesta vocació seva per la veu, tan decidida, precisa mig somrient.

—A més d'enamorar-me d'una cantant, vaig enamorar-me del cant. Sempre m'ha interessat la veu i és una cosa que des del principi em vaig prendre amb molta serietat.

—És creatiu acompanyar un cantant?

—Certament, no sembla que ho hagi de ser. Sovint l'acompanyant es nota més per defecte d'actuació que per fer-ho bé. Una vegada, Fisher Dieskau va dir a Gerald Moore: «M'has acompanyat tan bé, que em semblava que no hi eres». I no és que hagués quedat anul·lat sinó que havia participat d'una manera tan total en el seu sentir i en el seu pensament musical que és com si ell mateix s'hagués acompanyat.

—No hi ha un cert matís de submissió?

—Jo, més que de submissió, parlaria que el pianista ha d'estructurar l'obra a partir de la proposta i de la concepció que en té el cantant. Per altra part, el cantant també rep

la influència de la personalitat del pianista. A càrrec del cantant, hi ha la línia melòdica i el text. És, lògicament, l'aspecte més conductor. Ara bé, això no vol dir submissió; vol dir copsar bé una intenció i llavors completar l'obra total. L'obra és cant i piano. I cal fer-ho de forma creativa. Cal no oblidar també —i això s'oblida sovint— que hi ha moments en què el piano queda sol i és aleshores quan ha de mantenir una línia melòdica i un nivell sonor i intencional d'acord amb la concepció global de l'obra i el que proposava el cantant. Si el piano no és extrovertit, en aquests moments pot quedar molt pobre. I la sensació de pobresa és l'absència de participació. Sí, la feina d'acompanyant és absolutament creativa i molt delicada i difícil. —Però potser poc valorada?

—Aquesta és una apreciació que gràcies a Déu va deixant de tenir força. La tendència, cada vegada més, és a valorar la tasca de cadascun dels intèrprets. La percepció auditiva del públic va essent cada cop més conscient que el lied és una activitat de dos.

—El treball de solista ¿és molt diferent?, pregunto aprofitant l'avinentsa del seu recent concert inaugural del Cicle de Pianistes Catalans organitzat per Joventuts Musicals de Barcelona.

—El plantejament és diferent, en certa manera. Fer música, en el fons, sempre és el mateix. En el cas d'aquest concert, la cosa era especial perquè l'obra era meua. En tot cas, parlant només com a pianista, cal advertir que, en general, la literatura per a piano sol, acostuma a comportar unes dificultats de

tipus tècnic superiors; entenen per dificultats tècniques un cert aspecte virtuosístic i la responsabilitat no compartida amb ningú més. En canvi, hi ha uns aspectes en què resulta més fàcil, com són que es pot donar una versió d'una obra amb total i plena llibertat de conceptes. Les possibilitats de l'instrument són més riques degut al fet que, d'una banda, una cosa tan senzilla com és la tapa del piano, està totalment oberta. Això, que sembla que no sigui important, a l'hora de tenir en compte la riquesa d'harmònics i la capacitat de contrastos, té un pes molt gran. D'altra banda, les relacions sonores del piano amb si mateix afavoreixen la seva pròpia expressió. Un exemple ho pot aclarir. Si un piano té un cantabile, com que l'auditor no té cap més referència que les pròpies sonoritats del piano, aquest cantabile jugarà amb unes possibilitats de ser convincent molt més fàcilment que no quan un instant abans s'ha sentit una frase musical a càrrec d'un instrument tan idòniament dotat per a cantar com és la veu. D'alguna manera jugues amb un cert avantatge. Tens molts més recursos per a construir l'obra com vols.

—Com entens la fidelitat al compositor?

—La fidelitat solament objectiva serà una cosa molt elemental. La gran dificultat de la fidelitat comença a partir de la intencionalitat i de la capacitat per a construir l'obra i transmetre-la d'una manera viva i profunda. L'únic que pot resoldre el problema i enfocar-lo de la millor manera és l'equilibri entre el coneixement estilístic objectiu i la vivència personal. Curiosament, amb el recull d'o-

bres meves, em vaig trobar que les vaig haver d'estudiar. No sols com a pianista, sinó que vaig haver-les de descobrir com a intèrpret. Això sembla quelcom innecessari essent com era el compositor. Però, fins i tot pel compositor, quan toca les seves obres —almenys aquest és el meu cas— necessita, en certa manera, alliberar-se del fet que ho ha escrit. Agafar-les en blanc, com s'enfoca l'obra de qualsevol altre compositor. L'acte del compositor i el de l'intèrpret són diferents. Una obra, un cop feta, dóna tantes possibilitats com intèrprets pugui haver-hi. Jo he sentit versions per altres pianistes superiors a les dels propis compositors, essent aquests bons pianistes. A vegades, el compositor sap tan bé què vol dir que no ho explica prou clarament als altres.

—Ja que has parlat de la figura del compositor ¿com es produeix aquesta faceta, en tu?

—No ho sé. És una cosa que vaig començar a fer fa uns quatre o cinc anys. Vaig començar amb una col·lecció d'harmonitzacions de cançons populars catalanes i després fou com si s'hagués obert alguna cosa. No hi ha altra motivació que l'alegria de fer-ho. Com se suposa que passa a tots els compositors. —Què et motiva?

—Sempre coses d'ordre psicològic. Mai especulacions materials dels sons. Per a mi els sons sempre són un mitjà de comunicació de vivències pròpies. En aquest sentit, sóc molt clàssic i molt romàntic. Hem d'assumir la cultura dels ordinadors però mai deixar-nos-hi sotmetre. El factor humà ha de prevaler per damunt de tot.

No pretén tenir l'exclusiva a Barcelona com a pianista acompanyant i remarca que hi ha una onada de joves valors molt importants. Al mateix temps, es mostra molt feliç d'actuacions recents acompanyant Victòria dels Angels —Ginebra, Girona, Santa Maria del Mar— cantant de la qual parla en termes de gran admiració i estima, i a qui diu que considera excepcional com a artista i com a persona. També surt, era inevitable, el nom de Carme Bustamente, amb qui ha enregistrat un disc de cançons populars catalanes que tot just acaba de sortir. Un disc amb un contingut bellíssim i avalat per la mestria tan induscutada dels seus intèrprets. Garcia Morante, parla amb especial complaença que en el curs d'una gira que realitzà amb la Carme, van tenir èxits importants a Japó, Hong-Kong i Moscou.

Em mostra algunes crítiques, que situen els nostres artistes en un pla d'autèntic privilegi. Són elogis raonats i conscients que, des de la perspectiva d'aquí, sotraguegen i et fan adonar que l'habitualitat del gaudi del seu art important ens impedeix, o ens adorm, la consciència de la seva transcendència.

—Era impressionant veure com a Japó, Hong-Kong i a Moscou, comprenien les cançons nostres, les populars catalanes. I és que tenim un patrimoni excepcional, diu amb entusiasme contingut aquest home de modes pulcres que fa del seu parlar i del seu interpretar al piano, una tàcita i convincent lliçó.

COMELLAS

CONCERT DE PRIMAVERA

ORQUESTRA JOVENTUT PERCUSSIONISTA
DE CATALUNYA

PATUFETS I TIMBALERS
de l'Orfeó Laudate

CORAL GARBÍ
d'Escolàpies "Pueri Cantores" de Sabadell

Direcció: ÀNGEL COLOMER i DEL ROMERO
M.ª EUGÈNIA CASTELLVÍ I NADAL

Obres de Colomer, Kodály, Reusch, Orff, Britten, Bartók,
Guinjoan, Jordà, Geis, Pergolesi, Respighi, Strauss i Vivaldi

Diumenge, 20 de maig de 1984, a les 18'30 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats a les taquilles del Palau, d'11 a 13 h. i de 17 a 21 h.
(dissabtes matí tancat). Preus especials per a estudiants.

Amb el suport de

"laCaixa"
CAIXA DE PENSIONS

vida musical

IX CONCURS DE JOVES INTERPRETS DE PIANO DE CATALUNYA

Del 26 de maig a l'11 de juny, se celebrarà a Vilafranca del Penedès el IX Concurs de Joves Intèrprets de Piano de Catalunya, organitzat per Joventuts Musicals. El certamen comprèn quatre categories, segons les edats dels concursants, per a cadascuna de les quals és exigida una programació específica. Aquest concurs de Vilafranca és una de les experiències més positives de cara a la promoció de joves intèrprets.

ESTRENA DE LES OBRES MUSICALS PREMIADES PER LA GENERALITAT

El passat dia 24 d'abril tingué lloc al Palau de la Generalitat l'estrena de les obres musicals premiades per la nostra institució autònoma en el curs 1983-84.

La pianista Liliana Maffiotte interpretà «Humoresca» de Josep Valls i «Tres moviments per a piano» d'Eduardo Pérez Maseda; a la segona part, la soprano M.^a del Carme Bustamante, acompanyada pel Quartet Sonor, interpretà l'obra «Rera el mur» de Xavier Turull, sobre un text de Rosa Leveroni.

Aquest acte cloïa el cicle d'audicions «Concerts de Sant Jordi» organitzats pel Servei de Música del Departament de Cultura.

IV CONCURS INTERNACIONAL DE PIANO JOSE ITURBI

La Diputació de València organitza per quarta vegada el Concurs Internacional de Piano José Iturbi, a fi d'honorar la memòria d'aquest il·lustre músic valencià i perpetuar-ne el nom i l'obra. El Concurs tindrà lloc a la Ciutat de València els dies 4, 5, 6, 7, 8 i 9 del proper mes de juny. Les bases principals del concurs són:

1) Hi podran prendre part els pianistes de qualsevol nacionalitat amb edat màxima de 35 anys; 2) El concurs constarà de dues proves eliminatòries i una prova final, per a cadascuna de les quals és prevista una progra-

mació específica i altres obres de lliure elecció; 3) Els premis a atorgar abracen un ampli espectre, des de 700.000 ptes. previstes per al Primer premi fins a 75.000 a concedir als guanyadors dels diversos premis especials. Els interessats a posseir una informació més completa poden adreçar-se a la secretaria del concurs (Institució Alfons el Magnànim, Pl. Alfons el Magnànim, 1, València-3).

INSTITUT JOAN LLONGUERES

Els passats dies 30 i 31 de març i 1 d'abril, l'Institut Joan Llongueres va organitzar un curset de reciclatge, dirigit als seus alumnes que han obtingut el Certificat Elemental de Rítmica Dalcroze. Aquest curset va ser impartit per Mme. Hatt-Arnold de l'Institut Jaques-Dalcroze de Ginebra.

A petició del Director del Conservatori Superior Municipal de Música va donar, també, una lliçó de Solfeig Dalcroze als alumnes d'una classe de 5è. curs, amb l'assistència del professorat del dit Centre.

FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA DE CANTONIGRÒS

El Comitè Musical del Festival Internacional de Música de Cantonigròs ha fet ja la selecció de grups inscrits a les competicions del proper juliol.

Aquest any, el Festival tindrà lloc els dies 19, 20, 21 i 22 de juliol, a Cantonigròs, i, com a innovació, s'ha instaurat la modalitat de concurs de cors infantils, amb una participació de 7 grups estrangers. Quant a la totalitat de grups participants, aquest any serà de 50, que representaran 29 països diferents. Aquest Festival és d'unes característiques úniques que el diferencien dels que se celebren a Catalunya i a la resta de l'Estat espanyol, i que el situen al nivell dels Festivals de Música més importants de tot el món. El seu caire popular fa possible la convivència de la gent de casa nostra amb els qui vénen de fora, mitjançant la música i la dansa.

pro musica

PATRONAT PRO MÚSICA
DE BARCELONA

XXVI TEMPORADA MUSICAL

PRO MUSICA CHORUS
ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA
JEFFREY TATE
director

Dilluns, 14 de maig de 1984, a les 21 h.

JILL GOMEZ, soprano
THOMAS MOSER, tenor
PETER MEVEN, baix

HAYDN: La Creació

Dimarts, 15 de maig de 1984, a les 21 h.

ARLEEN AUGER, soprano
LINDA FINNIE, mezzo-soprano
PHILIP LANGRIDGE, tenor
PER-ARNE WAHLGREN, baix

MENDELSSOHN: Elies

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats: A les taquilles del Palau, d'11 a 13 h. i de 17 a 21 h.
(dissabtes matí, tancat). Preus especials per a estudiants.

EL RETAULE ARTÍSTIC DE TERRASSA —

Els terrassencs, que estimem la música, ens sentim orgullosos de tenir a casa nostra una entitat que té cura d'organitzar una temporada estable de concerts comptant amb el suport de l'Ajuntament, la Generalitat, la Diputació i la Caixa d'Estalvis de Terrassa. La labor del Retaule Artístic consisteix en la programació d'un concert quasi setmanal durant tot l'any, excepte en els mesos d'estiu. Cal esmentar, també, algunes activitats complementàries que consisteixen en audicions comentades, conferències i exposicions. El Retaule Artístic fa que la ciutat de Terrassa tingui un caire musical diferent a d'altres semblants a la nostra i, sovint, tenim la satisfacció d'acollir en els nostres auditoris a gent vinguda de Sabadell, de Barcelona i d'altres llocs de les rodalies. Però és ben cert que ningú no és profeta a la seva terra i per això hi ha alguns terrassencs afeccionats a la música que encara no han copsat del tot el sentit positiu de la labor del «Retaule Artístic» i prefereixen desplaçar-se a la capital sense pensar que a Terrassa es fan concerts molt atractius i de bona qualitat interpretativa. És cert, però, que les programacions del Retaule Artístic s'han de limitar moltes vegades a l'audició de música de cambra, ja que la contractació d'orquestrs i grups nombrosos representa uns costos

molt elevats.

La tasca a realitzar és llarga i difícil, perquè la nostra societat no ha estat educada per a escoltar música i encara n'hi ha molts que pensen que aquesta educació no té cap importància. És per això que l'assistència als concerts és sempre molt reduïda; però, no obstant, s'ha de dir que la presència del Retaule Artístic ha estat molt útil i fructuosa ja que el nombre d'assistents augmenta ostensiblement durant l'any passat. El 1982 la mitja d'assistència fou de 60 persones. En canvi, la del 1983 arribà a 171 persones per concert. Penso que el salt ha estat gran, però la xifra assolida està encara molt lluny de la xifra ideal i de la xifra econòmicament rendible.

És cert que en el món d'avui els avantatges de la tècnica han fet possible, entre altres coses, el miracle de la gravació, que camina dia a dia cap a una més notable perfecció sonora, i per això podem escoltar música des de les nostres llars en òptimes condicions. Però també la música viva és un element indispensable per a viure intensament l'afecció envers aquest art meravellós, ja que, a més d'escoltar música, veiem uns instruments, veiem uns músics, experimentem les incidències d'un concert i estem en un ambient

de silenci molt propici per copsar tota la bellesa de l'art musical. És per això que el Retaule Artístic no dubta a fer grans esforços perquè puguem assistir periòdicament a aquestes representacions de música viva que anomenem concerts.

Però el Retaule Artístic, al costat d'aquesta dinàmica viva, que el fa influent dintre de l'àmbit cultural terrassenc, pateix dos inconvenients importants, que no el deixen expandir tal com molts voldríem. El primer fa referència, sens dubte, a la qüestió econòmica, que ens mostra uns elevats pressupostos que provoquen un difícil i costós finançament. El segon, és la manca d'un auditori apropiat per a poder fer les activitats musicals. Actualment, els seguidors del Retaule Artístic ens veiem obligats a realitzar una mena de pelegrinatge anant a tres llocs que es van alternant segons les característiques i necessitats dels concerts que s'hi han programat: el «Gran Casino», el «Centre Cultural de la Caixa de Terrassa» i el «Conservatori Municipal de Música», però cap dels tres llocs no reuneix unes òptimes condicions per a escoltar la bona música. Certament, la sala petita del Centre Cultural, amb una capacitat per a 330 assistents, fóra el lloc adequat però aquesta sala esdevé inservible,

quan funciona l'altra sala més gran, a causa d'unes filtracions sonores.

I, ja per acabar, vull esmentar alguns dels millors intèrprets i agrupacions musicals que a través del Retaule Artístic hem pogut escoltar durant els dos últims anys: el Grup Bartók, diverses vegades el pianista Miquel Farré, l'Orquestra Simfònica de Podebrany, el Trio Pasquier, el Ballet de la Casa de la Joventut de Praga, l'Orquestra de Cambra Paul Gerhardt, la clavecinista M.ª Lluïsa Cortada, el quintet de vent The Albion Ensemble, l'organista Montserrat Torrent, el viola Enrique de Santiago, el Quartet Haydn, Ars Antiqua de París, la Companyia d'Òpera del Teatre Estatal d'Ostrava de Txecoslovàquia, el Quartet Tarragó, els germans Claret, el guitarrista Narciso Yepes, el violinista Gonçal Comellas, el St. John's College Choir de Cambridge, el Trio Livschitz, l'Òpera de Cambra de Catalunya, el Canadian Chamber Ensemble, etc.

Amb aquestes quatre idees, queda exposada la labor que realitza el Retaule Artístic per a promoure l'afecció a la bona música en una ciutat en què la tradició musical ha estat sempre notable.

XAVIER MASSAGUÉ

LA FUNDACIÓ CAIXA DE PENSIONS PRESENTA

VII FESTIVAL DE MÚSICA ANTIGA

Maig/Juny 1984

ITINERARIS A TRAVÉS DEL BARROC

1. Dijous, 17 de maig ● 21,30 h.
*Música francesa i alemanya
per a clavicèmbal*
GUSTAV LEONHARDT
2. Dimarts, 22 de maig ● 21,30 h.
*Música italiana del primer
barroc*
THE LONDON EARLY MUSIC
GROUP
3. Dijous, 24 de maig ● 21,30 h.
Música a la Viena dels Habsburg
MUSICA FIATA, de Bremen
4. Dimarts, 29 de maig ● 21,30 h.
El quartet de flautes
AMSTERDAM LOEKI
STARDUST QUARTET
5. Dilluns, 4 de juny ● 21,30 h.
*Motets, àries i divertiments del
segle XVI francès*
LES ARTS FLORISSANTS

LA FLAUTA DOLÇA EN LA MÚSICA DE CAMBRA

1. Dimecres, 23 de maig ● 21,30 h.
BARCELONA CONSORT
2. Dilluns, 28 de maig ● 21,30 h.
ÁLVARO MARÍAS, flauta de bec
PEDRO BONET, flauta de bec
E. ARENAS, clavicèmbal
3. Dimecres, 30 de maig ● 21,30 h.
CARLES RIERA, flauta de bec
J. M. SAPERAS, flauta de bec
JORDI REGUANT, clavicèmbal
EUGÈNIA SEQUEIRA, baixó
4. Dijous, 31 de maig ● 21,30 h.
DIATESSARON
JOSEP CABRÉ, flauta de bec
Lluís Caso, flauta de bec
M. Hernández, clavicèmbal
C. Hernández, viola de gamba

SALÓ DEL TINELL

Preus dels abonaments: A) Abonament general als 9 concerts i catàleg del Festival, 3.000 ptes. B) Abonament als 5 concerts del cicle «Itineraris a través del Barroc», 2.000 ptes.

Venda d'abonaments: A les taquilles del Palau de la Música Catalana, d'11 a 13 i de 17 a 21 h. (dissabtes matí tancat); antics abonats: del 2 al 5 de maig; nous abonats: del 7 a l'11 de maig.

FUNDACIÓ CAIXA DE PENSIONS

J. S. BACH: Cantata núm. 147 «Herz und Mund». Tres motets BWV 226, 228, 230. / Elly Ameling, soprano. Janet Baker, mezzo-soprano. Ian Patridge, tenor. John Shirley-Quirk, baix. Cor del King's College de Cambridge. Academy of Saint Marti-in-the-Fields. Dir.: David Willcocks. / EMI 37 1022301.

Catorze anys després del seu enregistrament recuperem la possibilitat de trobar-nos noyament davant una interpretació bachiana del cèlebre cor anglès del King's College de Cambridge. Una cantata i tres motets són la mostra escollida en aquest retrobament del cor especialitzat en la música coral anglesa, bàsicament de signe religiós i tradicional, com s'escau als orígens i finalitat d'aquesta institució musical. Amb tot, la interpretació de la música de Bach assoleix un nivell altíssim, una certa unció i profunditat molt suggestives a l'hora de «traduir» Bach a l'anglès. Traducció de mà experta, nogensmenys, sempre fidel, on en cap moment apareix el temut «traditore». Això sí, no té res a veure a unes versions de Karl Richter o de Har-noncourt, fet que no implica necessàriament un desviament de l'ortodòxia, de límits prou generosos, d'altra banda.

En resum: Sentiu, escolteu, mediteu aquest Bach. L'estimareu, també, gràcies a David Willcocks amb el seu admirable cor i amb uns solistes (quina meravella, la Baker!) de primera fila. «Cor i boca» alhora sentiran i us faran viure la música entranyable d'aquesta cantata, una de les més característiques de Bach. Recordem que els seus dos corals són justament aquell meravellós himne de Martin Jahn «Jesu meiner Seelen Wonne» sobre una melodia de Schop de 1642.

El disc també és interessant per la inclusió de tres motets: «Der geist Hilft unser Schwachheit auf», «Fürchte dich Nicht» i «Lobet den Herrn». El primer utilitza un coral de Luter, el segon un himne de Paul Gerhardt amb una melodia de J. G. Ebeling (1666) i el tercer (característic perquè no inclou cap coral) no fou publicat fins al 1829, malgrat que els experts no dubten de la paternitat de Bach.

Tot aquest breu comentari ve a dir: no us perdeu aquesta petita joia.

CHOPIN: Els nocturns (edició completa) / Artur Rubinstein / EMI 137 1001623 M.

El llibre «My many years» d'Artur Rubinstein acaba amb un epíleg molt explícit: «La meua parcial ceguesa ha fet que es tornés més profund el meu amor a la vida. El meu amor a la música, els meus pensaments, les meves idees, tot ha esdevingut més clar, i el meu vell estimat «deus ex machina» em reservava per al final els anys més bells». L'home que amb tant de mestratge i sensibilitat interpretava els Nocturns de Chopin era aquest mateix home que estimava apassionadament la música, això és, la vida. La personalitat de Rubinstein es vessa en les seves personalíssimes interpretacions. Mai no és banal. No sempre, fidel i escrupolós, però mai indiferent o anodí. La seva música ha estat una lliçó de diàleg amb els contemporanis en voler traduir el sentiment que aquesta mateixa música li infonia.

Per això, ens sembla oportuníssima la recuperació en un àlbum de dos discs de la integral dels dinou nocturns de Chopin en unes interpretacions que Rubinstein efectuà els anys 1936 i 1937. El reacoblament ha estat perfecte i justament per això, en tractar-se d'unes gravacions històriques, el contacte amb el Chopin de Rubinstein és més atractiu.

«El món que vivim coneix el punt més baix de la seva corba, tant moralment com artísticament. La meua pròpia vida ha estat, des de la meua infantesa fins a l'hora en què escric, una història d'amor, d'incondicional amor, amb la meua vida.»

I la seva vida ha estat la música!

En recordar l'oportunitat de sentir i gaudir amb aquesta interpretació dels Nocturns de Chopin interpretats per Rubinstein, no és possible d'eludir una petita recomanació als escassos lectors d'aquestes notes: Si no ho heu fet encara, llegiu els tres llibres biogràfics del gran pianista. (Els dies de la meua joventut, La vida és gran i Els meus molts anys). Trobareu el Rubinstein viu, apassionat, clarivident, humà, plenament músic. Aquest encontre no us serà solament un document i testimoni de noranta anys dedicats a la música, sinó un crit constant a la joia de viure.

A. S.

DARINGTON HALL

Sota la direcció de Peter Maxwell Davies, tindrà lloc aquest estiu la celebració dels Cursos Musicals, que comprenen música de cambra, master class, cant coral, música electrònica, composició, conferències, etc. Informació: «DMSS, 10 Straford Place, London W1 N9AE».

CANFORD

Del 19 d'agost al 2 de setembre, se celebrarà un Curs d'Estiu adreçat als interessats per les matèries següents: orquestra de cambra, música antiga, percussió, piano, direcció d'orquestra, direcció coral, i acompanyament. Informació: «Canford Summer School of Music, 250 Purley Way, Croydon CR9 4 QD».

LLANGOLLEN

Del 3 al 8 de juliol, se celebrarà el I Concurs Internacional de Joves Instrumentistes al qual poden concórrer tots aquells que no hagin complert els 25 anys. El programa ha d'incloure música clàssica i moderna. Informació: «Music Director, Llangollen. Int. Eisteddfod Office. Llangollen. North Wales, LL 20 8NG, Great Britain».

VI CURS DE MÚSICA BARROCA I ROCOCÓ

Del 20 d'agost a l'1 de setembre tindrà lloc a San Lorenzo de El Escorial el VI Curs de música barroca i rococó dividit en dues àrees essencials: a) cursos de cant i instruments i b) cursos monogràfics. Les matèries i professors de cadascun dels cursos són: a)

cursos de cant i instruments: cant (Marius van Altena), flauta de bec I i conjunt de flautes (Baldrick Deerenberg), flauta de bec II (Alvaro Marias), flauta travessera barroca (Mariano Martín), violí —dies 20-25— (Chiara Banchini), violí i viola —dies 27 a l'1— (Emilio Moreno), clavicèmbal i piano (Jacques Ogg), baix continu (Aline Zylberajch), viola de gamba i violoncel barroc —dies 20-30— (Christophe Coin), llaüt (José Miguel Moreno), conjunt instrumental (Luis Remartínez), dansa barroca (Ana Yepes); b) cursos monogràfics: Haendel i l'òpera (Antonio M. Moreno), Barroc i tradició poètica (Santiago Amón). La inscripció es clourà el dia 31 de juliol. Informació: Associació Música Barroca, Escalinata, 9, Madrid-13.

BEQUES PER A ESTUDIANTS DE MÚSICA, PER A FONTAINEBLEAU

El Conservatori Americà de Fontainebleau, organitza enguany una vegada més el seu stage d'estiu que es desenvoluparà de l'1 de juliol al 24 d'agost. Aquest prestigiós centre docent és dirigit des del 1981 per un català, el compositor Narcís Bonet, prou conegut a casa nostra, el qual, ultra dirigir el Conservatori, hi fa les classes d'anàlisi, composició i direcció d'orquestra. Com és sabut, Bonet també és director de l'Ecole Normal.

L'esmentat Conservatori té un consell musical del qual formen part Daniel Barenboim, Gaby Casadesus, Henri Dutilleux, Zino Francescatti, Maurice Gendron, Betsy Jolas, Yehudi Menuhin, Olivier Messiaen, Jean Pierre Rampal, Henryk Szeryng i Iannis Xenakis. Hom ofereix cursos d'instruments —violí, violoncel, flauta, clarinet, fagot, guitarra—, cant, acompanyament, música de cambra i teoria.

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
MAIG		
7, dilluns	21 h. Palau	Margaret Price, soprano. Geoffrey Parsons, piano. Mozart, Brahms, Strauss, Mahler (Patronat Pro Música).
8, dimarts	21 h. Palau	Hespèrion XX. Montserrat Figueras, soprano. Dir.: Jordi Savall. Música del Renaixement a la cort de Nàpols (Patronat Pro Música).
9, dimecres	21.30 h. Museu Picasso	Xavier Torra, cantratenor. Lluís Gàsser, viola de mà. Música del Renaixement i del Pre-Barroc (JJ.MM.).
10, dijous	19.30 h. JJ.MM. Barcelona	Teresa Català, soprano. Esther Heuberger, piano. Mozart, Vivaldi, Schubert, Asensio, Toldrà, Mompou, Gols.
	21 h. Conservatori	Jesús Rodríguez Picó, clarinet. Manuel Cabero, piano. Gade, Bal i Gay, Schumann, Poulenc (Una hora de Música al Conservatori).
12, dissabte	19.30 h. Ntra. Sra. de Jesús de Gràcia	Coral St. Jordi. Grup Instrumental. Dir.: Oriol Martorell. «Missa» d'Igor Stravinsky.
	20 h. Sala Jorquera	Fi de curs dels alumnes de les professores Anna Roqué (piano) i M.ª Josep Garcia (guitarra).
	21.30 h. Palau	Festival de Cançó catalana i occitana.
13, diumenge	21.30 h. Galeria Maeght	Eulàlia Salvanyà, mezzo. Claudi Arimany, flauta. Jordi Reguant, clave. Haendel, Telemann (JJ.MM.).
14, dilluns	21 h. Palau	Pro Música Chorus. English Chamber Orchestra. Solistes vocals. Dir.: Jeffrey Tate. «La Creació» de Haydn (Patronat Pro Música).
15, dimarts	21 h. Palau	Pro Música Chorus. English Chamber Orchestra. Solistes vocals. Dir.: Jeffrey Tate. «Elias» de Mendelssohn (Patronat Pro Música).
16, dimecres	19.30 h. Institut Francès	Jordi Vilaprinyó, piano. Debussy, Ravel, Satie, Chopin, Mompou.
	22 h. Liceu	Orquestra i Cor del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Romano Gandolfi. «Requiem» de Verdi (Patronat Pro Música).
17, dijous	19.30 h. JJ.MM. Barcelona	Ana Mendioroz, M.ª Rosa Tamarit, sopranos. Manuel Cabero, piano
	20 h. Sala Jorquera	Fi de curs dels alumnes de la professora Neus Carbonell (piano).
	21.30 h. Tinell	Gustav Leonhardt, clavicèmbal. Couperin, Froberger, Bach (VII Festival de Música Antiga).
	22 h. Orfeó Gracienc	Xavier Joaquín, percussió. Maria del Carme Undebarrena, piano.
	21 h. Conservatori	Josep M.ª Escribano, piano. Chopin, Haydn, Brotons Liszt (Una hora de música al Conservatori).

19, dissabte	19 h.	Liceu	Orquestra i Cor del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Romano Gandolfi. «Requiem» de Verdi (Patronat Pro Música).
20, diumenge	18.30 h.	Palau	Orquestra Joventut Percussionista de Catalunya. Coral Garbí de Sabadell. Kodaly, Bartók, Britten, Orf, Respighi, Strauss, Vivaldi.
21, dilluns	21.30 h.	Museu de la Indumentària	Josep Henríquez, guitarra. Sor, Giuliani, Lauro, Bielsa. Sainz de la Maza, Mompou, Granados, Henríquez, Albéniz (JJ.MM.).
22, dimarts	21.30 h.	Tinell	The London Early Music Group. Merini, Carissimi, Turini, Cavalli, Falconieri, Monteverdi, etc. (VII Festival de Música Antiga).
23, dimecres	20 h.	Sala Jorquera	Orquestra de l'Amistat en la Música. Haendel, Mazas, Toselli, Mozart, Altisent, Chopin, Grieg, Manén, Donizetti.
	21.30 h.	Tinell	Barcelona Consort. Hotteterre, Barsanti, Telemann, etc. (VII Festival de Música Antiga).
24, dijous	19.30 h.	JJ.MM. Barcelona	Serafi Casanovas, Anna Segura, flauta travessera. Trinitat Muijal, Xavi Capellar, piano. Telemann, Schumann, Haendel, Toldrà, Henze.
	21 h.	Conservatori	Grup de Cambra Valera. Crosse, Telemann, Marcello, Jeanjean, Harvey, Hondy, Caño (Una hora de Música al Conservatori).
	21.30 h.	Tinell	Música Fiata, de Bremen. Priuli, Buonamente, Schmelzer, Valentini, Kerll, Froberger, Ferro, etc. (VII Festival de Música Antiga).
25, divendres	21 h.	Palau	Orquestra de Cambra Noruega. Iona Brown, directora i solista. Grieg, Mozart, Vivaldi (Patronat Pro Música).
26, dissabte	21 h.	Liceu	«La Fanciulla del West» de Verdi. (Patronat Pro Música).
27, diumenge	19 h.	Casal del Metge	Duo de guitarres Mengual-Ros. Sor, Giuliani, Albéniz, Granados, Falla.
28, dilluns	21.30 h.	Tinell	Alvaro Marías, flauta de bec. Pedro Bonet, flauta de bec. Enriqueta Arenas, clavicèmbal. Purcell, Williamson, Telemann, etc. (VII Festival de Música Antiga).
29, dimarts	19.30 h.	JJ.MM. Barcelona	Fernando Bravo, guitarra. Bach, Sor, Becerra, Ponce, Acevedo, etc.
	21.30 h.	Tinell	Amsterdam Loeki Stardust Quartet. Dornel, Locke, Bach, Merula, Sweelinck, Vivaldi (VII Festival de Música Antiga).
30, dimecres	21 h.	Palau	Orquestra Simfònica de Ràdio Berlín. Martha Argerich, piano. Dir.: Ricardo Chailly, Ravel, Bruckner (Patronat Pro Música).

TEMPORADA 1983/84 - 7 de maig de 1984 - Núm. 18 - Edició de 5.000 exemplars.
Edició i publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3r. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

JORQUERA UPIANOS

Asistencia técnica del Palau de la Música Catalana

división pianos.

Av. Francisco Cambó (Av. Catedral), 10
Tels. 3196096 · 3106912. Barcelona, 3

división electrónica: órganos e instrumentos.

Via Laietana, 32-34
Tels. 3196096 · 3106912. Barcelona, 3

La natura és l'origen de totes les coses bones.

Yoghourts, flam, cremes, formatges...
—aliments frescos i naturals—